Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 25.6.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Juzgado de Instrucción nº 3 de San Bartolomé de Tirajana – Espanja) – Asia, joka koskee VL:ää

(Asia C-36/20 PPU) ([1])

(Ennakkoratkaisupyyntö – Kiireellinen ennakkoratkaisumenettely – Turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikka – Kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevat yhteiset menettelyt – Direktiivi 2013/32/EU – 6 artikla – Pääsy menettelyyn – Kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tekeminen viranomaiselle, joka on kansallisen lainsäädännön mukaan toimivaltainen rekisteröimään tällaiset hakemukset – Hakemuksen tekeminen muille viranomaisille, jotka todennäköisesti vastaanottavat tällaisia hakemuksia mutta jotka eivät kansallisen lainsäädännön mukaan ole toimivaltaisia rekisteröimään niitä – Käsite "muut viranomaiset" – 26 artikla – Säilöönotto – Säännöt, jotka koskevat kansainvälistä suojelua hakevien henkilöiden vastaanottoa – Direktiivi 2013/33/EU – 8 artikla – Hakijan säilöönotto – Säilöönoton perusteet – Päätös, jolla hakija otetaan säilöön sen vuoksi, ettei vastaanottokeskuksessa ole humanitäärisin perustein myönnettäviä majoituspaikkoja)

(2020/C 279/19)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado de Instrucción nº 3 de San Bartolomé de Tirajana

Pääasian asianosainen

VL

Muu osapuoli: Ministerio Fiscal

Tuomiolauselma

1) Kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevista yhteisistä menettelyistä 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/32/EU 6 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa on tulkittava siten, että tutkintatuomari, jonka käsiteltäväksi on saatettu laittomasti oleskelevan kolmannen maan kansalaisen säilöönotto tämän palauttamista varten, kuuluu kyseisessä säännöksessä tarkoitettuihin "muihin viranomaisiin", jotka todennäköisesti vastaanottavat kansainvälistä suojelua koskevia hakemuksia mutta jotka eivät kansallisen lainsäädännön mukaan ole toimivaltaisia rekisteröimään niitä.

2) Direktiivin 2013/32 6 artiklan 1 kohdan toista ja kolmatta alakohtaa on tulkittava siten, että tutkintatuomarin on kyseisessä säännöksessä tarkoitettuna "muuna viranomaisena" yhtäältä ilmoitettava laittomasti oleskeleville kolmannen maan kansalaisille kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen jättämistä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja toisaalta siinä tapauksessa, että kansalainen on ilmaissut haluavansa tehdä tällaisen hakemuksen, toimitettava asiakirjat toimivaltaiselle viranomaiselle kyseisen hakemuksen rekisteröimistä varten, jotta kansainvälistä suojelua hakevien henkilöiden vastaanottoa jäsenvaltioissa koskevista vaatimuksista 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/33/EU 17 artiklassa säädetyt aineelliset vastaanotto-olosuhteet ja terveydenhoito olisivat kyseisen kansalaisen saatavilla.

3) Direktiivin 2013/32 26 artiklaa ja direktiivin 2013/33 8 artiklaa on tulkittava siten, että laittomasti oleskeleva kolmannen maan kansalainen, joka on ilmaissut halunsa hakea kansainvälistä suojelua direktiivin 2013/32 6 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetulle "muulle viranomaiselle", voidaan ottaa säilöön ainoastaan direktiivin 2013/33 8 artiklan 3 kohdassa säädetyin perustein.

([1]) EUVL C 137, 27.4.2020.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sofiyski gradski sad (Bulgaria) on esittänyt 17.4.2019 – KPKONPI v. ZV, AX ja "Meditsinski tsentar po dermatologia i estetichna meditsina PRIMA DERM" OOD

(Asia C-319/19)

(2020/C 279/20)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Sofiyski gradski sad

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Komisia za protivodeystvie na koruptsiata i otnemane na nezakonno pridobito imushtestvo (KPKONPI)

Vastaajat: ZV, AX ja "Meditsinski tsentar po dermatologia i estetichna meditsina PRIMA DERM" OOD

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko lainvastaisesti hankitun omaisuuden menetetyksi tuomitseminen rikoksentekovälineiden ja rikoshyödyn jäädyttämisestä ja menetetyksi tuomitsemisesta Euroopan unionissa 3.4.2014 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/42/EU ([1]) tarkoitettu rikosoikeudellinen toimenpide vai onko se siviilioikeudellinen toimenpide, jos

   A) kansallisessa lainsäädännössä omaisuuden menetetyksi tuomitsemisen tavoitteeksi on vahvistettu yleinen ennaltaehkäiseminen eli se, että rajoitetaan mahdollisuuksia hankkia ja luovuttaa omaisuutta laittomasti ilman, että omaisuuden menetetyksi tuomitseminen edellyttäisi rikokseen tai muuhun rikkomukseen syyllistymistä ja välitöntä tai välillistä yhteyttä rikkomuksen ja hankitun omaisuuden välillä;

   B) menetetyksi tuomitsemisen uhka ei kohdistu yksittäiseen omaisuuserään vaan i) tutkinnan kohteena olevan henkilön koko omaisuuteen, II) kolmansien osapuolten (luonnollisten ja oikeushenkilöiden) omistusoikeuksiin, jotka tutkinnan kohteena oleva henkilö on hankkinut vastiketta vastaan tai vastikkeetta, ja (III) tutkinnan kohteena olevan henkilön ja kolmansien osapuolten sopimuskumppanin omistusoikeuksiin;

   C) ainoa edellytys omaisuuden menetetyksi tuomitsemiselle on olettama, joka ei ole kumottavissa ja jonka mukaan lainvastaisena on pidettävä kaikilta osin omaisuutta, jonka laillista alkuperää ei voida näyttää toteen (ilman aiemmin hyväksyttyä määritelmää käsitteille "laillinen/lainvastainen alkuperä");

   D) silloin, kun tutkinnan kohteena oleva henkilö ei esitä hankkimansa omaisuuden alkuperää koskevia todisteita, kaikkien asianomaisten henkilöiden (tutkinnan kohteena oleva henkilö, kolmannet osapuolet ja heidän aiemmat sopimuskumppaninsa) hankkiman omaisuuden laillisuus määritetään uudelleen takautuvasti 10 vuoden ajalta, kun kyseisen omistusoikeuden saamisajankohtana tällaista lakiin perustuvaa näyttövelvoitetta ei ollut?

2) Onko direktiivin 2014/42/EU 8 artiklassa esitettyjä omaisuuden omistajille ja kolmansille osapuolille annettuja oikeuksia koskevia vähimmäisvaatimuksia tulkittava siten, että ne sallivat kansallisen lainsäädännön ja kansallisen oikeuskäytännön, joiden mukaan omaisuuden menetetyksi tuomitseminen ei edellytä kyseisen direktiivin 4, 5 ja 6 artiklassa säädettyjen edellytysten täyttymistä, jos rikosoikeudellinen menettely asianomaista henkilöä vastaan on päätetty (kansallisen tuomioistuimen vahvistuksella) rikoksen puuttuessa, tai jos asianomainen henkilö on vapautettu, koska kyse ei ole rikoksesta?

3) Erityisesti, onko direktiivin 2014/42/EU 8 artiklaa tulkittava siten, että kyseisen säännöksen sisältämiä takeita, jotka koskevat sellaisen rikoksesta tuomitun oikeuksia, jonka omaisuus tuomitaan menetetyksi, on sovellettava myös kyseessä olevan kaltaisessa menettelyssä, joka käydään samanaikaisesti rikosoikeudellisen menettelyn kanssa ja siitä riippumatta?

4) Onko Euroopan unionin perusoikeuskirjan 48 artiklan 1 kohdassa vahvistettua syyttömyysolettamaa, perusoikeuskirjan 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua puolustautumisoikeuksien takaamista ja tehokkuusperiaatetta tulkittava siten, että ne sallivat pääasiassa kyseessä olevien kaltaiset kansalliset säännöt, joissa:

   — vahvistetaan olettama, jonka mukaan omaisuus, jonka alkuperää ei voida määrittää tai todistaa, on luonteeltaan rikollista (lainvastaisesti saadun omaisuuden menetetyksi tuomitsemisesta annetun lain [kumottu] (Zakon za otnemane v polza na darzhavata na nezakonno pridobito imushtestvo [otm.], jäljempänä ZOPDNPI) 1 §:n 2 momentti);

   — vahvistetaan olettama, joka koskee perusteltua epäilystä siitä, että omaisuus on hankittu lainvastaisesti (ZOPDNPI:n (kumottu) 21 §:n 2 momentti);

   — käännetään todistustaakka omaisuuden alkuperästä ja sen hankintaan käytetyistä varoista rasittamaan tutkinnan kohteena olevan henkilön lisäksi myös kolmansia osapuolia, joiden on todistettava oikeudellisen edeltäjänsä omaisuuden alkuperä myös silloin, kun omaisuus on hankittu vastikkeetta;

   — vahvistetaan "omaisuutta koskeva epäsuhta" ainoana ja ratkaisevana todisteena siitä, että kyse on lainvastaisesti hankitusta omaisuudesta;

   — käännetään todistustaakka rasittamaan kaikkia asianomaisia eikä ainoastaan tuomittua henkilöä myös ennen tuomitsemista tai siitä riippumatta;

— sallitaan sellaisen oikeudelliseen ja taloudelliseen tutkintaan ja analyysiin käytettävän menetelmän soveltaminen, jonka avulla voidaan vahvistaa epäilys omaisuuden lainvastaisesta luonteesta ja selvittää omaisuuden arvo, jolloin tällainen epäilys sitoo asiaa käsittelevää tuomioistuinta ilman, että se voi harjoittaa täysimääräisestä valvontaa kyseisen menetelmän sisällön ja soveltamisen osalta?

5) Onko rikoksentekovälineiden ja rikoshyödyn jäädyttämisestä ja menetetyksi tuomitsemisesta Euroopan unionissa 3.4.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/42/EU 5 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että se sallii sen, että kansallisessa lainsäädännössä voidaan korvata perusteltu epäilys (joka perustuu menettelyssä esitettyihin ja kansallisen tuomioistuimen arvioimiin seikkoihin) siitä, että omaisuus on peräisin rikollisesta toiminnasta, epäilyksellä (olettamuksella) siitä, että omaisuuden arvon kasvu perustuu lainvastaiseen alkuperään, jota perustellaan yksinomaan sillä seikalla, että kasvu on suurempi kuin kansallisessa lainsäädännössä mainittu arvo (esimerkiksi 75 000 euroa kymmenessä vuodessa)?

6) Onko Euroopan unionin perusoikeuskirjan 17 artiklassa vahvistettua omistusoikeutta tulkittava unionin oikeuden yleisenä periaatteena siten, että se sallii pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen kansallisen lainsäädännön, jossa

— vahvistetaan olettama, joka ei ole kumottavissa ja joka koskee lainvastaisesti hankitun omaisuuden sisältöä ja laajuutta (ZOPDNPI:n (kumottu) 63 §:n 2 momentti);

— vahvistetaan olettama, joka ei ole kumottavissa, omaisuuden hankintaa ja luovutusta koskevien oikeustoimien pätemättömyydestä (ZOPDNPI:n 65 §) tai

— rajoitetaan ZOPDNPI:n (kumottu) 76 §:n 1 momentissa säädetyllä menettelyllä sellaisten kolmansien osapuolten oikeuksia saada tietoa asiasta, joilla on itsenäinen oikeus tai jotka vaativat itsenäistä oikeutta omaisuuteen, jota menetetyksi tuomitseminen koskee?

7) Onko direktiivin 2014/42/EU 6 artiklan 2 kohdan ja 8 artiklan 1–10 kohdan säännöksillä välitön oikeusvaikutus siltä osin kuin niissä säädetään takeista ja suojalausekkeista, jotka koskevat henkilöitä, joita omaisuuden menetetyksi tuomitseminen koskee, tai vilpittömässä mielessä toimivia kolmansia osapuolia?

(1) EUVL 2014, L 127, s. 39.

Valitus, jonka Paix et justice pour les juifs séfarades en Israël on tehnyt 29.10.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-337/19, Paix et justice pour les juifs séfarades en Israël v. komissio ja neuvosto, 5.9.2019 antamasta määräyksestä

(Asia C-798/19 P)

(2020/C 279/21)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Paix et justice pour les juifs séfarades en Israël (edustaja: R. Paternel, avocat)

Muut osapuolet: Euroopan komissio ja Euroopan unionin neuvosto

Unionin tuomioistuin on 27.5.2020 antamallaan määräyksellä hylännyt valituksen, koska sen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat, ja määrännyt Paix et justice pour les juifs séfarades en Israëlin vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Valitus, jonka Roxtec AB on tehnyt 3.12.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-261/18, Roxtec v. EUIPO – Wallmax, 24.9.2019 antamasta tuomiosta

(Asia C-893/19 P)

(2020/C 279/22)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Roxtec AB (edustajat: T. Lampel, Rechtsanwalt, K. Wagner, Rechtsanwältin ja J. Olsson, advokat)